

CHUYỆN MỘT GÃ HÀNH KHẤT

Đó là một gã hành khất rất thật thà.

Ngày kia gã gõ cửa một biệt thự sang trọng. Người quản gia bước ra và nói, "Chào ngài Ngài cần chi ạ?"

Gã hành khất trả lời, "Chỉ cần một chút của bố thí, xin hãy vì lòng nhân từ của Chúa".

"Tôi phải bẩm báo việc này lại với nữ chủ nhân biệt thự".

Người quản gia thỉnh ý nữ chủ và phu nhân, vốn là một người rất keo kiệt, trả lời, "Jeremiah, hãy mang cho người đàn ông tử tế kia một ổ bánh mì. Chỉ một thôi. Và nếu có thể được, hãy lấy ổ bánh mì cũ từ ngày hôm qua".

Jeremiah, vốn là người rất thâm lặng kính yêu nữ chủ, muốn làm vừa ý phu nhân, mang ra một ổ bánh mì cũ, rắn như đá, trao cho gã hành khất.

"Đây này ông, con người tử tế", Jeremiah nói, không còn gọi gã hành khất bằng ngài nữa

"Xin Chúa ban phước lành cho quý vị", gã hành khất đáp.

Jeremiah đóng cánh cửa gỗ sồi đồ sộ và gã hành khất bước đi với ổ bánh mì cũ kẹp dưới nách. Gã đi đến một khoảng sân trống, nơi gã nghỉ ngơi cả ngày lẫn đêm. Gã ngồi trong bóng cây và bắt đầu nhai ổ bánh mì. Đột nhiên gã cắn phải một vật cứng và có cảm tưởng một trong những chiếc răng hàm của gã vỡ ra từng mảnh. Gã dừng sờ khi nhặt ra được, cùng lúc với những mảnh vỡ của chiếc răng hàm, một chiếc nhẫn vàng nạm ngọc và kim cương lộng lẫy

"Hên dữ," gã tự bảo "Mình sẽ bán chiếc nhẫn này và sẽ đủ tiền bạc tiêu phí dài dài".

Nhưng, ngay tức khắc, sự lương thiện của gã lại thắng thế:

"Không", gã nghĩ tiếp. "Mình phải tìm ra chủ nhân của chiếc nhẫn

này để hoàn trả".

Mặt trong chiếc nhẫn được khắc chìm những chữ tắt J.X. Vốn lạnh lợi, không chút chậm trễ, gã đi đến một cửa hiệu và hỏi mượn quyền niên giám điện thoại. Gã phát hiện ra rằng trong toàn thành phố chỉ có một gia đình độc nhất có tên họ bắt đầu bằng chữ X: Gia đình Xofaina.

Lòng đầy sung sướng vì có thể thể hiện được sự lương thiện của mình, gã hành khất tìm đến căn nhà của gia đình Xofaina. Gã ngạc nhiên cao độ khi nhận ra đó là ngôi biệt thự sang trọng, nơi gã được bố thí ổ bánh mì cũ mốc có chiếc nhẫn vàng. Gã gõ cửa.

Jeremiah xuất hiện và hỏi, "Ông cần gì hỡi con người tử tế kia?"

Gã hành khất trả lời, "Tôi tìm thấy chiếc nhẫn này trong ổ bánh mì mà ông đã có lòng tốt bố thí lúc nãy."

Jeremiah cầm chiếc nhẫn và nói, "Tôi phải bẩm báo việc này lại với nữ chủ nhân ngôi biệt thự".

Người quản gia thỉnh ý nữ chủ và phu nhân, đang ca hát líu lo, bật thốt lên, "May cho ta quá! Đúng là chiếc nhẫn ta đánh mất tuần trước, khi ta nhào trộn bột mì. J.X. là những chữ viết tắt của tên ta: Josermina Xofaina."

Sau một lúc ngẫm nghĩ, phu nhân tiếp, "Jeremiah, hãy tưởng thưởng cho con người tử tế này bất cứ thứ gì ông ta muốn. Miễn là đừng đất tiền quá."

Jeremiah trở ra cửa và bảo gã hành khất, "Này con người thật thà, hãy cho biết ông muốn được thưởng thứ gì để đáp lại cử chỉ đẹp đẽ của ông?"

Gã hành khất trả lời, "Tôi chỉ cần một ổ bánh mì để thỏa cơn đói." Jeremiah vốn là người vẫn kính yêu nữ chủ, muốn làm vừa ý phu nhân, mang ra một ổ bánh mì cũ, rắn như đá, trao cho gã hành khất. "Đây này ông, con người tử tế."

"Xin Chúa ban phước lành cho quý vị".

Jeremiah đóng sầm cánh cửa gỗ đồ sộ và gã hành khất bước đi với ổ bánh mì cũ kẹp dưới nách. Gã đi đến một khoảng sân trống, nơi gã nghỉ ngơi cả ngày lẫn đêm. Gã ngồi trong bóng cây và bắt đầu nhai. Đột nhiên gã cắn phải một vật cứng và có cảm tưởng một chiếc răng hàm khác của gã vỡ ra từng mảnh. Gã sững sờ khi nhận ra được cùng lúc với những chiếc mảnh vỡ của chiếc răng hàm thứ

hai, một chiếc nhẫn vàng nạm ngọc và kim cương lộng lẫy khác.

Một lần nữa, gã hành khất phát hiện ra những chữ tắt J.X.

Một lần nữa gã hoàn trả chiếc nhẫn quý lại cho Josemina Xofaina rồi nhận ổ bánh mì thứ ba như một phần thưởng, trong đó gã lại phát hiện chiếc nhẫn thứ ba mà gã lại hoàn trả và nhờ đó gã lại nhận được ổ bánh mì thứ tư khô cứng như một phần thưởng, trong đó ...

Từ cái ngày may mắn đó cho đến cái ngày không may phải chết đi, gã hành khất sống thanh hạnh, không có vướng bận gì về tài chánh.

Mỗi ngày gã chỉ việc hoàn trả chiếc nhẫn mà gã phát hiện trong ổ bánh mì.